

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemam, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrletna 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četiristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220. Opravništvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 7. januarja. [Izv. dop.]

Včeraj so se sešli naši državni poslanci ter po resnem dogovoru za dobro spoznali: iti na Dunaj. V teku tega tedna bodo tedaj tudi kranjski Slovenci zastopani v lesenjači pred šotskimi vrati. K temu koraku jih je prisililo(?) postopanje drugih federalistov, kateri so šli na Dunaj pustivši nas na cedilu. Narod po deželi baje sam hoče biti zastopan v državnem zboru, kajti iz gotovega vira vemo, da se že nabirajo (od protivnikov? Uredn.) podpisi po deželi: naj gredo poslanci na Dunaj. K temu sklepnu naših državnih poslancev pristavljam samo to preponično mnenje, da bi vsakako želeli in zahtevali, da se vsak tako važen in odločen korak sklepa še le po dogovoru in odobrenji Čehov. Le solidarnost s Čehi nam bode na korist. Tako pa so naši poslanci v čudnem položaju — Hamlet-a. Prašali so se gotovo: „To be, or not to be, that is the question!“ Da bi bili pa do sedaj dobili srečen odgovor, se nam dozdeva nemogoče.

Veliko vprašanje, to se ve da je, ali delajo naši možje prav, da gredo v državni zbor, in da ne čakajo še, da prej ali kasneje gotov razpor med Poljaki in Nemci dozori in ustavoverni rajhsrat razpuši. Že to, da se nemške „Presse“ in ljubljanski „Tagblatt“ veseli „konfusije“ v federalističnem taborji, ki bode z vstopom še Slovencev v dunajsko lesenjačo še večji, je kazalec, da bi se ne imeli niti direktnih volitev ustrašiti — in ne iti v državni zbor. Brez Čehov — to bodi ponavljano — ne dosežemo nič, in če dohomo kako malost, nema za našo bodočnost nobene veljave.

Iz Maribora, 5. jan. [Izv. dop.] Za enega leta čas smo ubožnejši, za izkušnje enega leta bogatejši, vsakako pa treznejši postali, da bi le tudi modrejši! Nemšto se je pred nami utrdilo in ukrepilo, pa tudi do prevzetnosti poneslo; za nami in med nami pa se je hoté nehoté tudi Slovanstvo obudilo, kar se brez nemškega navalnika ne bi še tako močno bilo. Zapeta, diplomatična, hladnokrvna, prežeča politika ruske vlade — ona je dala še pred malo dni, menim da, prvo očito in naročito znamenje o svojem slovanskem čuvstvu. Gorčakovov list razoveda končema „simpatije“ k vsem zapadnim Slovanom, osobito avstrijskim, in če ravno ta objava ne obeta Bog ve kakega dejanskega koraka za „svoje soplemenike“, ipak je dostojo in potrebno, to izjavo uradnega lista v kroniko slovanskega razvijanja zabilježiti. Mi smo tedaj izpostavljeni, a ne ostavljeni; mi smo prednjiki na zapadu, a ne osamljeniki; Čehi z Morave imajo Slovake in Rusine, Slovenci s Hrvati imajo Srbe za svoj most proti vzhodu; Čehi so del desnega, Slovenci del levega slovanskega krila in za njima hodi slovanska gromada. O čem so nekdaj pevali, postaja zdaj istina! — Avstrijska politika lanjskega leta nas je izučila, da nimajo Slovani v nikogar več verovati, nego v sebe. Čem globlje se ta vera pri nas ukoreniti, tem prej pride do svrhe. Nas mora osvedočenje voditi, da nimamo tu prijatelja razve nas samih. Proč tedaj z medlimi obzirnostmi, proč z mehkosrčnim prizanašanjem in pogajanjem! Ostri zakon in naša korist, drugo so sanje! „Sam“ bodi naš svetnik;

„sam“ naše geslo. Saj nas naše vlade in ljubezni naši sosedje, ki se vedno za naše „mojstre“ in „učitelje“ izdajejo, niso boljšega naučili. Naprej!

Iz Gorice, 4. jan. [Izv. dop.] 31. decembra smo se tudi v naši čitalnici poslovili od pomenljivega leta, ko se je od trenutka do trenutka bližalo svojemu koncu. Že davno nismo imeli tako zanimive zabave, in vendar prav v Gorici nam je treba pokazati slovenščino v najlepši obliki. Kajti tu imamo vsak čas slišati od Italijanov, da nimamo zgodovine ne slovstva, ne omike, torej tudi bodočnosti ne; da se moremo zato poitalijančiti, kar nam bo toliko lože in koristnejše ker živimo na italijanski zemlji! Vsem tem neeneslanostim in baharijam z besedo nasprotovati ne pomaga nič, kakor pri Nemcih ne, kteri vedno v isti rog trobijo, pa hočejo severno-slovenske pokrajine ponemčiti. Mi Slovenci moramo kaj posebna delikatesa biti, da se našim sosedom od nekdaj že po nas sline cedijo. Zategadelj pa nam je prav možko, to je dejansko pokazati, da se jih ne ustrašimo po nekakem, da smo jim kos v vsakem obziru. Prav v Gorici ne bi bilo težavno to delo, da bi se le vsi ojačili svoje pravice neustrašeno povsod in zmirom tirjali, pa svoje talente omikali in pokazali. Složno so stopile naše moči zadnje ure leta na oder in nam pripravile prelep večer. Občinstva je bilo mnogo, ker je prišlo dosti gostov od bližnjih čitalnic na kmetih in vsi veseli so popustili dvorano. Zato presrečno, živo Zahvalo vam, ki ste se toliko potrudili nam v veselje, a Slovanstvu v čast. Tu smo slišali lepotglasje našega jezika pri deklamaciji iz „Device orleanske“: „Obvaruj vas bog hribi ljubezjnivi“, pri igri: „Vdova in vdovec“, in pri humorističnem govoru, ki je bil prvi te vrste v naši čitalnici. Slišali smo občutke navdušenosti, žalosti in veselja, potem lahkomiselnost in šalo kaj dobro izrazovati, in ne vemo koga bolj pohvaliti, ali vdovo, Milko, Živka, barona, devico orleansko, ali gospoda humorista, kterege nismo še do zdaj poznali od te strani. Čestitamo.

Petje pa nas je uavdušilo, in veseli smo naših sedanjih pevcev. Lep tenor smo dobili, torej gospodje prosimo: še, še, še večkrat, ne samo v radost nam, ampak tudi vašemu izvrstnemu vodju gosp. Hribarju.

Po besedi je bila šaljiva dražba, ki nas je tako zanimala, a potem večerja, in pozdravili smo veseli novo leto, da-si nam vse kaže, da bode viharno.

Iz Zagreba, 6. jan. [Izv. dop.] Dogovarjanja med našimi vodjami in ogersko vlado so brž ko ne končana, in v načelnih vprašanjih brž ko ne, tudi dognana. Naši vodje vrnili so se iz Dunaja. Zadana obljava molčecnosti jim je marn zavezala, in zato se nič izvestnega od njih ne zve. Gotovo je, da dogovaranja brez uspeha niso bila. Nekaj se je doseglo. Kaj? in koliko? to je danes velikemu občinstvu še prikrito, ter se tudi na tanko pred saborsko adresno debato ne bo izvedelo. Do otvorenja našega sabora je le še osem dni, in do tistih mal bodemo svoj radovednost že še obrzdali. Ali bo vredno nad pridobitvami si brado gladiti, to se bo še-le pokazalo. Sicer smo pa zelo v strahu, da se naše nadeje niti za polovico uresničile ne bodo. Očito rečeno: naše občinstvo se pridobitev ne veseli toliko, kolikor žali

dozdevno in domnevano popustljivost naših vodjev. Sicer pa, kakor sem že omenil, izvestnega nič ne vemo. Vse kar se čuje, vse kar se govori, so le zgolj konjekture. Kar nas tolaži je to, da dogovorjene ustanove, pa da bi bile makar v živo skalo vrezane, niso nespremenljive, ter da bodo še le onda vezilno moč zadobile, ter sc oživele, kader jih bo sabor in za saborom stojeceli narod odobril. Mi jih smatramo za eden izmed mnogih tistih korakov, ki nas peljejo do naše popolne državne samostalnosti, po kterej je, in bo naš narod tudi v prihodnje zmerom težil. Naše občinstvo je takoj s prva malo zaupanja v vspeh dogovorjanj imelo, in zdaj ko vidi, da se dogovarjanja niso razbila, počrašuje po resultatih, ter z obzirom na to, da se dogovaranja niso razbila, kar se je skor za gotovo pričakovalo, predumnjeva, da so le zavoljo tega nek vspeh imela, ker so naši vodje preveč popustljivi bili, misleči, da je nazadnje vendar bolje nekaj doseči, nego nikaj.

Oseben pogum je kolikor lepa, toliko redka lastnost, vendar je pa oseben pogum pena nasproti tistemu pogumu, ki se temelji na prepričanji. Naj veči pogum je pa tisti, ki se razoveda v samostalnem in doslednem mišljenji in delovanju. Naši vodje, kolikor jih poznamo, niso samo osebno pogumni, ampak pogumni tudi iz prepričanja, in da so dosledni v svojem delovanju, tega jim tudi nobeden živi odreči ne more, in zavoljo tega bo naš narod dragovoljno in zaupno sprejel iz njihovih rok tudi ono trohico pridobitev, ktero so mu iz Dunaja in Pešte prinesli, dobro vedé, da bi mu bili gotovo več prinesli, če bi to mogoče bilo.

Kakor se čuje, je ogerska vlada od naših vodjev pred vsem to zahtevala, da naj v ime narodne stranke pripoznajo: 1. nerazdruživost trojedne kraljevine z ogersko kraljevinou, in 2. zajedinstvo krone in kraljevega kronovanja, tedaj realno unijo dežel, podkrepljeno z zajedinstvom kraljeve osebe. Še-le po priznanji tega od strani naših vodjev prestopilo se je na dogovarjanja in pogajanja gledé revizije nagodbe, v kterej sta omenjena dva načela izrečena. — Schiller pravi nekde: „Erhebet euch mit kühlem flügel — hoch über euren zeitenlauf, — ferne dämmre schon in eurem spiegel — das kommende jahrhundert auf.“ Tudi naš narod se bo vedel nad ojnice skopljenih ustanov vzdigniti, ter bo v svojega potomstva prid za dohajajoče dvajseto stoletje že odsehmal delal!

O odstopu bana Bedekoviča se govori kot o kakej že dovršenej stvari. Najbolj ugibajo ljudje, kdo bo njegov naslednik. Na banovej osebi je veliko ležeče. Razna se imena imenujo, ali med njimi — in to je pomenljivo — niti en narodnjak. Brž ko ne se pa banovo mesto po odstopu Bedekoviča ne bo definitivno napolnilo, ampak postavl se bo, kar je že večkrat bilo, banov namestnik (locumtenens banalis), ter v tem „interregnū“ daljni razvitek situacije pričakal. Za banove doglavnike imenujo se pa skoz narodnjaška imena. Sploh se govori, da se bo cela naša deželna vlada preustrojila, ter pri tej priložnosti med kreaturami iz Rauchove dobe z veliko metlo pometalo.

Starčeviči so iz zapora izpuščeni, ker se je baje dokazalo, da niso svoje roke v Rakovaškej ustaji vmes imeli.

Politični razgled.

V adresnem odboru „državnega“ zбора se je začelo posvetovanje. A vidi se da ustavoverci iz strahu pred samimi seboj ne morejo prav naprej. Povedali smo že zadnjič, da hote gališko vprašanje skupaj s predlogom o direktnih volitvah obravnavati. Ali temu se upirajo Poljaki, čijih list „Gazeta Narodowa“ svetuje svojim rojakom naj niti ne glasujejo, ako se to zgodi. Na drugi strani se pa bojazen v ustavovernih krogih skrivati ne more, da se ne bi ostro orozje, ktero z direktimi volitvami in z „volitvami za silo“ denes kujejo proti federalistom, jutri ne obrnilo proti njim.

Kako daleč je prišlo naše „ustavno“ življenje, kaže nasvet, kako naj se formulirajo dočne posilne volilne postave, kteri se nahaja v nekterih ustavovernih listih. Ta nasvet se glasi: 1. Vsak kandidat bi se moral o početku volitve v državni zbor zavezati, da bode svoj mandat izvrševal. 2. Ako bi pa vendar ga ne hotel izvrševati, izgubi za določen čas aktivno in pasivno volilno pravico. 3. Za ta slučaj neizvršitve mandata plača tisoč goldinarjev kazni in ako bi se tak slučaj trdovratnosti ponovil, še več. — Zakaj ne stavijo rajše po 1000 gl. na glavo vsakega, kteri ne veruje na ustavoverne bogove? —

„Nar. Listy“ so bili prinesli novost, da hoče Hohenwart, ako ga ustavoverci v obtožni stanjeni kakor se hrstijo, iz svojih zapiskov dokazati, da je bil cesar z vsem zadovoljen kar je Hohenwart delal. — Ker so nekteri dunajski listi o tem po svoje govorili, izjavlja grof Hohenwart v „Wandererju“ da svojih zapiskov ni pokazal niti omenjenemu listu, niti ni nikomur pravil, kaj misli storiti, ako bi ga na obtožno klop deli.

Kako je s hrvatskimi dogovori z Ločayem, vendar še ni jasno. Popolnoma se niso razbili, ker magjarski listi pripovedujejo, da so se v načelu Hrvatje z ogersko vlado zblížali, da bodo torej hrvatski sabor 15. jan. t. l. odprt in so bodo potem dogovori v Pešti nadaljevali. Da se Hrvati niso nikakor scela podali, o tem pričajo nezadovoljni ali celo srditi glasovi ogerskega novinarstva. „Naplo“ očita Hrvatom nehvaležnost, „Pester Lloyd“ pa je hud da so se dogovori vodili na Dunaju in ne v magjarski Pešti. — Sicer naj bralci primerijo k temu tudi poročilo našega zagrebškega dopisnika.

Iz Francoskega se poroča o potovanji bivšega diktatorja Gambetta v južno Francosko. To potovanje slavnega republikanca se je spremnilo v slavje, s kakoršnim ne bi bil kmalu kjer Francoz počeščen. Gambetta je govoril na več krajin, posebno v Toulonu, za republiko in za organizacijo demokratične stranke, pa je tudi šibal narodno skupščino in Thiersovo vlado. — Veliko pozornost je zbudilo tudi to, da je znani škof Du-paillon izstopil iz francoske akademije zarad tega, ker neče sedeti poleg Renana.

Razne stvari.

* (V mariborski čitalnici) je bila zadnjo nedeljo prva veselica v letošnjem predpustu. Zbrala je lep venec plesalk ktere so s plesalcem, katerih je bilo precej veliko število, verno čestile Terpsihoro. Neveselo pa je pri veselici bilo preveč neslovensko vedenje deležnikov.

* (Dr. J. Vošnjak), se preseli konec tega meseca iz Šmarja pri Celji v Ljubljano, kjer se kot zdravnik stalno udomovi. Da „središče slovenstva“ ž njim dobi izdatno duševno moč in marljivega delavca v vsacem obziru — to priča dr. Vošnjakovo, vsem zavednim Slovencem znano in povsod spoštovano ime.

* (Dr. Zarnik) je voljen kakor se nam iz Ljubljane piše, za starost „južnega Sokola.“

* („Sršenij.“) Šaljivega lista „Sršenij“, ki ga izdaja g. J. Železnikar je ravnokar izšla druga številka in prinaša mnogo zanimivega blaga.

Novi naročniki mogo dobiti še obe številki. Naj se oglasio pri izdajatelju v Ljubljani. Naročnina je: polletna 1 gld. 50, četrletna 80 kr.

* (Konjsko meso.) Pretečeno leto 1871 so pojedli na Dunaji meso od 2073 konj. Leta 1870 pa 276 več, in sicer zato ker so bili letos mesni konji dražji. Prodajalo se je konjsko meso, prednje po 12 zadnje po 14 krajearjev.

* (Okamnel gozd) so našli v Kaliforniji v severni Ameriki dve mili od vulkana St. Helena.

* (Duhovske spremembe v lavantinski škofiji:) Č. g. Jože Šuc je postal doktor bogoslovja; č. g. Mat. Pogelšek je za kuracijo v Zavodnem in č. g. Juri Kopriva za kuracijo na Selih presentiran. — Umrl je č. g. Sim. Rak, duhoven v pokolu 19. dec. t. l. v Gradeu. R. I. P. — Hočka nadžupnija je do 13. februarja t. l. razpisana.

Izpred sodnije.

Končno obravnavanje pred okrožnim sodiščem v Celji 3.—5. januarja 1872 proti Gašperju Kalinu in 15 tovarjem zarad zločina javne posilnosti po §. 98 in 100 k. z. kakor zarad prestopka po §. 411 in 431 k. z., storjenega pri razgnanji volilnega zбора, ktere sta narodna kandidata dr. Srnec in dr. Radej sklicala 19. junija 1870 v Novi vesi pri Slovenski Bistrici. Predseduje pri obravnavanju prvosednik e. kr. okrožne sodnije v. Vest, votanta sta sodna svetovalca gg. Levičnik in Fras, zapisnikar avskultant Schneditz, tožitelj: državnega pravnika namestnik Schwarzenberg, branitelj dr. Holzinger iz Gradea. Na lev strani sedi 16 tožencev, na desni privatni tožitelji in oškodovani: dr. Srnec, dr. Radej, Rapoc, Slatinšek, Voh, Pliberšek.

I. 3. januarja 1872 od 9—2 ure.

Predsednik oznani predmet obravnavanja in po imenu pokliče vse tožence, kteri so: Gašper Kalin, France Kalin, France Kostenbauer, Jožef Tomažič, Anton Stopar, Franc Stopar, Vincenc Gregorič, Fr. Vrhovšek, Lor. Uranek, Peter Uranek, Jože Kohne, Fr. Ogorelec, Pavel Tramšak, Martin Ozimić in France Ačko. Izmed povabljenih prič nista prišla Franc Kupec, in Franc Micheljak. O prvem se ne ve kje stanuje, drugi se je izpričal z zdravniško svedočbo. Vse eno se razprava začne. — Generalia obtoženih so le-te: 1) Franc Kalin, 36 let star, v Plačuti pri Gorči rojen, zdaj delavec na koroškem kolodvoru v Mariboru, prej kurjač pri fabrikantu V. Sternbergerju v Gornji Bistrici, ne zna ni pisati ni brati, nema premoženja, pač pa 5 otrok, je bil že kaznovan, pa ne ve prav kje in kedaj; 2) Gašper Kalin 37 let star, rojen v Ajdovščini, brat prejšnjega, oženjen, v službi pri Sternbergerju od leta 1857, tudi bil že trikrat kaznovan; 3) Fr. Köstenbauer, rojen pri Eibiswaldu, 52 let star, oče 8 otrok, delavec pri Sternbergerju; 4) Jož. Tomažič, delavec v fabriki, 31 let star, že kaznovan; 5) Anton Stopar, 26 let star, delavec v Sternbergovi fabriki, že kaznovan; 6) Franc Stopar, tudi delavec v fabriki; 7) France Vrhovšek iz gornje Bistrice 27 let star, delavec v fabriki St., že kaznovan. In tako dalje, večina obtoženih je delavec pri fabrikantu Sternbergerju in so bili že kaznovani.

Predsednik: Obtožni sklep tega sodišča se naslanja na naredbo e. k. više deželne sodnije v Gradi od 21. junija 1871 in najvišjega sodišča na Dunaji od 12. septembra 1871. Naredba više deželne sodnije pravi, da so ti imenovani zločin javne posilnosti XII. slučaja §. 98, ki se kaznuje po §. 100 k. z., storili, toraj se imajo v obtožni stan postaviti in v sobo pustiti. Zraven tega imela bi se obtožba zarad Antona Stoparja raztegniti tudi na prestopek zoper telesno varnost po §. 411 k. z. Dogodki pri shodu volilcev 19. junija 1870 se imajo v svoji vkljupnosti razumeti, namen je, po okolčnih soditi, naravnost izrečen. Prihod v velikem številu, ako ravno niso bili povabljeni, razjasnilo okrajnega komisarja Blaža Korberja, izrekli Jan-

žurja, Babiča, Tomažiča in tovarišev, mnogi glasovi, kteri so za vse vstop tirjali, siljenje k hiši, to so dokazi, da namen ni bil drugi, ko vstop braniti. Tu je namen posiljevanja. Razumljenje više deželne sodnije se ozira na razloge od 6. decembra 1870. V ti naredbi je tudi potrjeno, da znakov zločina po §. 85 lit. b. k. z. manjka, pa znaki zločina javne posilnosti se razločno kažejo. Ako je že to, kar se je zgodilo pred poskušenimi vrinjenjem v hišo hudobno, mora se ono poskušeno vrinjenje samo, in storjeno poškodovanje kot tak znak razumeti. Šlo je za volilen pogovor, za privaten mnogoštevilni shod, pri katerem je bil samo povabljenim vstop dovoljen; že prihod torej brez dobljenega povabila, kaže določno namen. To kažejo tudi žugajoči klaci med množico in dolgo naskakovanje hiše, ko je Anton Stopar že osvoden bil, ker se je hotelo ono prisiliti, kar ni bilo dovoljeno. Pod istim pogojem more žuganje, naj se zgodi posredno ali neposredno, pismeno ali ustmeno ali na drug način, postati tako, da na pravi utrjene skrbi, brez razločka, ali je imelo žuganje vspeh ali ne. V danih razmerah bilo je žuganje na vsak način tako, da je v hiši zaprtim in zašancanim opravičen strah uzročiti moglo pred silo, kteri bi bili, hišo odpresi, izpostavljeni. Viša sodnija je z poprej omenjeno naredbo priziv odbila.

Državni pravnik pripoveda dejanje tako-le: Kandidata za deželno poslanstvo narodne stranke gg. dr. Srnec in dr. Radej sta sklicala 19. junija 1870 zbor volilcev in drugih zaupnih mož njih stranke v Slovensko Bistrico. Peter Limanavšek je oskrbel s pomočjo obeh mestnih kaplanov Voh-a in Slatinská, razdelitev vabilnih listov. Od shoda sta bila izključena nemški stranki pripadajoča Formacher in Sternberger. 19. junija 1870 sta prišla dr. Srnec in dr. Radej spremljana od gg. Franc Rapoc, Franc Divjak, oče in sin, v Slovensko Bistrico, kjer so od kaplana Slatinského slišali, da več delavcev Sternbergerovih žugajoč s sovražno silo namerava priti. Zato so baš nazadčega okrajnega komisarja Korberja naprosili, naj da žandarmerijo za vzdržanje reda, kteri prošnji je Korber precej ustregel. Potem so šli v Novo ves, mimo krčme kovača Fridricha, kjer se je hitro zbral 200—300 ljudi. France Soršak, župan v Črešnjevcu vpraša okrajnega komisarja Korberja, ali smejo vsi pri zboru nazoči biti, na kar se mu je odgovorilo, da imajo samo povabljeni pravico vstopiti.

Potem sta se ravno prišla kandidata s svojim spremstvom podala v hišo Zafostnikovo, kjer sta bila po kaplu Slatinskemu gospodinji predstavljena in jima je bila hiša v naprošen namen prepričena. Med tem, ko kandidata, da bi se ohladila, zopet pred hišo stopila, zahteva več mož, da bi v si smeli pri zboru biti. Zdaj nastopi hrum in upitje, da je kaplan Slatinskénekogar sunil, ki je bil stopil na večno stopnico, na kar je jeza na kaplana vzdignila se in še večja postala, ko se je začel posebno stolar Štefan Pliberšek z delavcem Francem Kalinom prepirati in mu je reklo, da nema tukaj ničesa iskat. Štefan Pliberška so suvali, na tla vrgli in lahko oškodovali. Slatinské se je bil namreč v Zafostnikovo hišo nazaj pomaknil, ob kateri priliki je hotelo več osob za njim leteti, ena izmed njih pa je bila nazaj pahnena. To bi bilo imelo biti — po pripovedanji Korberja, Sternberga, Jožefa Starkla in Soršaka — znamenje, da jih je več izmed družbe na doktorja Srnca šlo, pri čemer je bil ta lahko ranjen. Ko je bil ta, kakor prej omenjeni priče Druškovič, Starkl itd. pripovedajo, vsled pomoči žandarmerije, Sternbergerja in Soršaka osvoden, zaprli in zapahnili so vrata, da bi zabranili vstop v vanjo. Tam so bili Rapoc, Divjak, stari in mladi, Lovro Stepišnik in Babič. Pri tej priliki se omenja, da je bil Rapoc že prej lehko ranjen. Dr. Radej in Limovšek sta bila prisiljenja ubegniti. Zunaj so bili: Korber, Hebenstreit, Janžur, Formacher in dr., kteri so videli več fantov (po povedi Korberjevi 20) siloma v hišo tiščati, s kolmi,

in z eno 5 do 6° dolgo 1¹/₂ cole debelo žrdjo udrihati in suvati v duri, da bi v hišo prišli, tudi potem ko je pripeta noga Antona Stoparja osvobodena bila. Ker se jim ni posrečilo pri prednjih vratih zarad zapahnenih duri in branitve žandarmerije, šli so k zadnjim hišnim vratom, isto poskušat; a tudi tam niso svojega namena dosegli zarad branitve žandarmerije. Tudi kamenja so metali, izmed katerih je vagal eden (po pripovedi žandarma Šimonka) 5 funtov. Vmeševanju več bistriških meščanov se je potem posrečilo, množico upokojiti in k odhodu pregovoriti, pri tej priliki so na kaplana Voha naleteli. Tega je eden delavec z marelom v ramo sunil, in s kamenjem na njega metal, vendar kaplan ni bil ranjen. Pri sodniškem pregleđovanju je bila škoda cenjena na 9 gld. 89 kr., najdeno je bilo 15 kolov in več kamenov pred hišo. To je dejanstvo tožbe. Ozir jemljem na to, da se obtožni sklep v tem potrdil, da je v tem počenjanji ležeč zločin javnega posilstva XII. slučaja.

Je pa še več prestopkov obravnavati in sicer napad na Stefana Pliberška, dr. Srnea, Rapoca, in naposled prestopek, ki ga je storil Franc Kalin s tem, da je 11. septembra 1871 Antona Stoparja (sotožence) z nožem ubodel. (Kar se po nasvetu drž. pravnika posebe obravnavata.)

Glede na pravno obdolženje proti prej imenovanim 16 obtožencem, — naslanja se to obdolženje na izpovesti prič: Peter Offenbacher, Tomasin, Tomaž Štupar, Trice, Sternberger itd. Dr. Radej dolži Francu Soršaku, da je on dr. Srnea napadel, in taki, da bi bil Soršak branil napadnega Srnea. Vendar to obdolženje ni smatrati kot

pravno, ker se ne pove, da je vidno oškodovanje uzročil, zahtevanja po §. 496 k. z. pa ni tukaj, tedaj se mora denašnjemu obravnavanju prepustiti, v koliko se ta prestopek iz napada na dr. Srnea razvidi. Zarad napada na kaplana Voha je Franc Kalin pravno obdolžen. Oškodovanje Francu Rapoca je prestopek po §. 411 k. z. ki se razteza na Gašperja Kalina. — Vse to razloži potem državni pravnik tudi v slovenskem jeziku.

(Dalje prih.)

Poslano.

Dopis „Slovenskega Naroda“ št. 152 iz Trebnjega, kteri nikakor ni objektiven, me sili na odgovor: Dopisnik piše: „Nemškutarski kandidat ni bil gospod Klemenčič, bil je le Tomšič, pa on ne bo nikoli naš poslanec, dokler bo v nemškutarski rog trobil.“ — Gotova resnica je, da je g. Klemenčič popolnoma pošten narodnjak in vrli Slovenec. Da sem pa jaz pri tej volitvi kandidiral, je ravno tako gotova laž, kakor tudi, da se je Trebanjski župan zavoljo agitiranja v Mokronog peljal. Ako bi bil mislil kandidirati, bi se bil gočovo popred pri slovenskem društvu v Ljubljani oglasil. Bil sem volilec pri vseh volitvah kar jih je bilo do zdaj za deželnizbor, vselej sem poštene narodnjake volil, nikdar pa nisem bil še tako nesramen, da bi bil za sebe glase iskal. Po mojih mislih nisem še nemškutar, če sem pri omenjeni volitvi 25 prostovoljnih glasov od slovenskih rodoljubov ne ko „verfassungstreuer Candidat“, temveč zato dobil, ker je več volilcev spoznalo, da dva priporočena kandidata ne zadostu-

jeta terjatvam, in da je treba drugih bolj sposobnih voliti, in zato se niso glasi centralizirali na prejšnja dva poslanca. Gospod dr. Zarnik pa bi bil od vseh 131 volilcev enoglasno izvoljen, ako bi ne bil gosp. župnik iz Višnjegore nekim svojim volilcem narekoval, namesto Zarnika voliti Klemenčina, da bi se potem ne mogel Zarnik bahati, da je vse glasove dobil. Gotovo tudi to ni gosp. dopisniku znano, ker ga je bil gosp. c. k. okrajni glavar kakor k volitvi ne pooblastenega že nekaj popred iz dvorane spravil. Gospod dopisnik! Razjasnite mi moj „nemškutarski“ rog, ker me še nikdo ni čul v njega trobiti kakor Vi samo. Verjemite mi pa, da preden ste Vi še kako slovensko ali nemško črko razumeli, sem jaz že daljnoprav v slovenskih časnikih pisaril. Stari in razširjeni rod Tomšičev je skoraj ko nekdanji Abrahamov; toda ponosno lahko izrečem, da smo razen enega vsi pravi sinovi in hčere drage matere Slovenije, kar naj bi nekoliko tudi slovenski časniki pričali. Tudi unerli Tomšič bivši urednik „Slovenec“ je bil po dokazn njegovega očeta naše starodavne rodbine. Toraj gosp. dopisnik! Ker ste me kakor poštenega Slovence ponemčurili, naj pa jaz Vaše nemčursko ime poslovenim: „Molčalec“, da bi Vas to spominalo k molčanju, kadar bi zopet imeli strositi kako laž; držite se rajši svojih ovac in ne butajte jih, da potem tudi one Vas butale ne bodo.

V Trebnjem, 6. januarja 1872.

Em. Tomšič.

Prof. Dr. Lappièrre-a Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi *) v 3 dneh vsak tok iz scavnika, kakor tudi bell tok pri ženskah, če je tudi zastrel. Cena za steklenico s podukom o rabljenju 1 tolar 20 sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobri po

A. Witt-u.

Linden-Strasse 18. Berlin.

*) Na stotine ozdravljenih. (59—13)

SENSATION machen nachstehende probate Erfindungen.

Kein Zimmerputzer mehr.

Die ausgezeichnete Zimmerboden-Glanzpasta (mit Rauchöl), welche den Boden schönsten Glanz verleiht, an Hölzern barlett auf überall eben überall auf tritt. 1 St. der Schachtel, genügend für ein Zimmer, kostet 80 fr.

Pasta macht den Zimmerputzer ganz entbehlisch, da die Putzhandlung eine sehr leicht ist.

1 Stück Boden-Wachsburste kostet . . . fl. 1.

Amerikanisches Patent.

Gesunde, schöne weisse Zahne kann man erhalten bei Gebräud der unverwüstlichen neuen elektr. Rauchöl-ähnlichen für Mandibula unbenötigt. 1 Stück 90 fr.

1 Gulden 50 kr. ein Dampf-Apparat

auf Desinfekt. der schädlichen Luft. Unnötig für Spitäler, Schulen, Ämter, Werkstätte, Wohnummern, sowie auch Salons. Diese Maschine ist von Gebrauch sehr niedrig ausgebildet, so daß sie a. aufgegängen betrieben werden kann. 1 Stück kostet 1 fl. Eine kleine Desinfektions-Parfüm 50 fr. (Genugend für fünfzigmal.)

Zum Schutz der Person

und zur Sicherheit des Eigenthums ist unerlässlich notwendig, eine gute Vertheidigungsgewaffe zu besitzen, diese sind die neuveröffentlichten Lefaouchoux-Révolvers mit Sicherheits-Spirre, doppelter Bewegung und gesogenen Läufen, so dass, so dass man in einer Minute sechs sicke Schüsse abgeben kann; es ist das Non plus ultra von Waffen.

1 Stück 7 Millimeter fl. 13. 100 Patronen fl. 3.—

1 " " fl. 15. " " " 50.

1 " " fl. 17. " " " 4.—

Taschen-Pistolen, kein Kammer, 1 Stück einzeln fl. 1. 20, doppelzügig fl. 2. 20.

Lebensretter (oder Todtschläger) genannt. Dieses von Etienne gebräute Instrument ist zur Selbstverteidigung bei Angreifern als die beste Waffe zu empfehlen, da man durch die Form derselben eine große Gewalt ausspielen kann, und ist die Fagon derart, daß sie Federmann bei in der Tasche tragen kann. 1 Stück kostet 20 fr.

Elektro-galvanische Ringe, eine höchst wichtige, für jeden Menschen wohlthätige Erfundung.

Bei den höchsten medizinischen Capacitäten ist es festgestellt, daß der Galvanismus in willkürigen untern ununterbrochenen Paroxysmen aufzuhalten ist, um die Selbstverteidigung bei Angreifern als die beste Waffe zu empfehlen, da man durch die Form derselben eine große Gewalt ausspielen kann, und ist die Fagon derart, daß sie Federmann bei in der Tasche tragen kann. 1 Stück kostet 20 fr.

Luftpolster,

zu empfehlen allen Reisen, so auch für Höhenreise, und sind diese durch ihre Qualität, wie nur durch Luft erzeugt werden kann, als Sieb und Schlafpolster in der Höhe unbestreitbar. Der Vorzug ist es, daß man diese Polster im kleinen Raum unterbringen kann, wenn man die Luft herausläßt, 1 Stück fl. 3 bis 4.

Bereitstehende Artikel sind für die österreichische Monarchie einzige und allein in der gesetzten Riederslage zu haben.

A. FRIEDMANN in WIEN, Praterstraße Nr. 26.

Ein Sieg der Wissenschaft.

Das neue Athem Präservativ, welches bei Gebrauch sofort jeder überzeugend Abwehr, von was immer bedroht, bewirkt und mit einem angenehm wohltuenden Aroma verarbeitet, ist allein in der gegenwärtigen Lage zu haben. Für Raucher besonders zu empfehlen. 1 große Schachtel summt Anweisung 90 fr.

Eine Wohlthat

wurde an jedem Singlauf ausgelöst durch die Verbesserung der neu erlaubten Singlauf entstehen, man kann sehr leicht darüber jed. unten entdeckt (wie sagt). Das Kind kann nicht enden, aufrecht oder leicht in dem Schlafe die Wahrung erhalten, und zwar in derselben Weise, als wenn es von Mutterbrust gestillt würde, nämlich ohne jede Mühe aus. Nur Mütter können den Werth dieser Erfindung schätzen. 1 Stück 60 fr., seines ausgestattet 90 fr.

Neueste chirurgische Erfundung!

Englisches Selbst-Klyster mit Lustpumpe,

für Kinder und Erwachsenen anzuwenden; selbst

geschmackt, braue Personen können ohne Anstrengung an sich selbst das Experiment vornehmen,

und nimmt dieses Klyster je nach Bedarf die kleinste oder größte Menge auf. Dieses Instrument ist sollte gewiß in seinem Hause stehen. 1 Stück 3 fl.

Ein interessanter Federhalter.

Als Se. Maj. Kaiser Napoleon III. das Werk

Julius Caesar lobte, gab er den Auftrag, man möge ihm durch einen der geschicktesten Mechaniker einen Federhalter nach eigner Angabe machen lassen, damit das lästige Schreibens erspart werde, und überhaupt beim Schreiben des andern Rechts und entbehlisch man. Herr Gilbert Roche verarbeitete noch bedeutend die Idee, und erhielt für dieses geistige Stück 50 Napoleon's, da es über alle Erwartungen dem zweiten entschieden hat. Dieser Federhalter ist aus seinem Chinästher, verarbeitet die Konstruktion ist derart, daß man von rechts bis links schreiben kann, ohne jede Störung, daß man die Flüssigkeit der Tinte beliebig zu ziehen kann, da der Federmann sie empfehlen, besonders aber für Reisende. Beante, Comptoir, Dotoren, Schülern, etc. 1 Stück kostet fl. 1. 1 Dutzend Napoleon's

gewiß in seinem Hause stehen. 1 Stück 3 fl.

Hannover-Bouquet.

für 1¹/₂ te eine 20 fr. Cigare, nämlich die billigste

Cigare kann in einer edle Hannover durch das

Hannover-Bouquet verarbeitet werden. Diese ganz

unimportante Originalität wird aus der

Wurst und Stange der edlen weinreichen

Qualität gewonnen, und wird einfache Verarbeitung

mit derer benutzt der Geschmack des ordinären

Tabak entzogen und gegen das seine Aroma der aus-

gesuchten Hannover verarbeitet. Eine Blasche,

genugend für 10 Cigaren, fl. 1.

Medizinische Theerseife,

genannt die Wunderseife, approbiert und sicher

mittel gegen jede Hautkrankheit. Ausbildung, Flechten,

Binden, Jucken, etc. Bei Kindern und Erwachsenen

anzuwenden. 1 Stück summt Anweisung 25 fr.

Kein Zahnschmerz mehr.

Der Zahnschmerz, durch Rbenma oder Erkraltung

zugeogen, wird in einem Augenblick geheilt durch

die neuen Berliner Zahntropfen. Die Garantie ist

deutlich sicher, daß bei Nichtwirkung das Gold retour-

gegeben wird. 1 Flacon mit Anweisung 80 fr.

Praktische Erfundung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulver zu er-

zeugen, welches lediglich aufzutragen wird; es über-

tritt alles Alkohol, sowohl an Güte, als auch an

Blütligkeit. Durch Vermischung eines Theiles Wasser

kann man augenblicklich die beste schwarze Tinte

erzeugen, welche sofort zu gebrauchen ist. 1 Pa-

ck, genugend für eine Maß, kostet 2 fr.

Praktische Erfundung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulver zu er-

zeugen, welches lediglich aufzutragen wird; es über-

tritt alles Alkohol, sowohl an Güte, als auch an

Blütligkeit. Durch Vermischung eines Theiles Wasser

kann man augenblicklich die beste schwarze Tinte

erzeugen, welche sofort zu gebrauchen ist. 1 Pa-

ck, genugend für eine Maß, kostet 2 fr.

Praktische Erfundung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulver zu er-

zeugen, welches lediglich aufzutragen wird; es über-

tritt alles Alkohol, sowohl an Güte, als auch an

Blütligkeit. Durch Vermischung eines Theiles Wasser

kann man augenblicklich die beste schwarze Tinte

erzeugen, welche sofort zu gebrauchen ist. 1 Pa-

ck, genugend für eine Maß, kostet 2 fr.

Praktische Erfundung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulver zu er-

zeugen, welches lediglich aufzutragen wird; es über-

tritt alles Alkohol, sowohl an Güte, als auch an

Blütligkeit. Durch Vermischung eines Theiles Wasser

kann man augenblicklich die beste schwarze Tinte

erzeugen, welche sofort zu gebrauchen ist. 1 Pa-

ck, genugend für eine Maß, kostet 2 fr.

Praktische Erfundung.

Endlich ist es gelungen, ein Tintenpulver zu er-

zeugen, welches lediglich aufzutragen wird; es über-

